

στο μικροσκόπιο...

«Εμείς οι Εβραίοι» καταδικάζουμε

Του ΜΩΥΣΗ ΛΙΤΣΗ

Εκκληση προς τους Ισραηλινούς στρατιώτες, να σταματήσουν τα εγκλήματα πολέμου, απευθύνουν είκοσι τέσσερις εβραϊκές και ισραηλινές οργανώσεις ειρήνης.

«Εμείς, Εβραίοι της διεθνούς κοινότητας, καλούμε τους Ισραηλινούς στρατιώτες να σηκώσουν τη Μαύρη Σημαία της Παρανομίας όσον αφορά τις επιχειρήσεις κατά του λαού της Γάζας», αναφέρει μεταξύ άλλων η ανοικτή επιστολή που δημοσιεύτηκε την Παρασκευή στην ισραηλινή εφημερίδα «Χαάρετς».

Η επιστολή είχε κυκλοφορήσει στο διαδίκτυο ήδη από τις 7 Ιανουαρίου, μεσούσης της επιχείρησης «καυτό μολύβι» στη Λωρίδα της Γάζας. Πρόκειται για πρωτοβουλία των οργανώσεων «Αμερικανοί Εβραίοι για μια Δίκαιη Ειρήνη» και της αντίστοιχης ευρωπαϊκής, την οποία υπογράφουν περισσότερα από 800 άτομα από 39 χώρες του κόσμου, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.

«Αρνούμαστε να μείνουμε σιωπηλοί, ενώ οι Ισραηλινοί ηγέτες αναγκάζουν τους Ισραηλινούς στρατιώτες να προβαίνουν σε εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας για τα οποία κάποια μέρα θα κληθούν να λογοδοτήσουν», τονίζεται στην επιστολή.

«Η εγκληματική αυτή δραστηριότητα δεν προωθεί με κανένα τρόπο την ασφάλεια και την ευημερία των Εβραίων. Αντιθέτως, από τη Σντερότ μέχρι το Σίδνεϊ, από την Ασκελόν έως το Αμστερνταμ, όλοι θα ωφεληθούμε όταν υπάρξει δικαιοσύνη για τους Παλαιστινίους», συνεχίζει η επιστολή και καταλήγει:

«Εμείς, μέλη της διεθνούς εβραϊκής κοινότητας, σας καλούμε, Ισραηλινοί στρατιώτες με συνείδηση, να σταματήσετε την πολεμική μηχανή του Ισραήλ, ενέργεια που μόνο εσείς μπορείτε και πρέπει να κάνετε».

Σύμφωνα με δημοσιεύματα ισραηλινών εφημερίδων, τουλάχιστον οκτώ Ισραηλινοί έφεδροι αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στις πρόσφατες επιχειρήσεις στη Γάζα, ενώ δεκάδες απόφοιτοι Λυκείου (αγόρια και κορίτσια), πριν ακόμη τα τελευταία γεγονότα, αρνήθηκαν να καταταγούν στον ισραηλινό στρατό, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη συνεχιζόμενη κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών.

Το πλήρες κείμενο της ανοικτής επιστολής δημοσιεύεται στα αγγλικά στη διεύθυνση: <http://www.wajj.org/campaigns/ViewOpenLetter.php>

Ο μακρύς, άβολος αποχαιρετισμός

The New York Times

Ενα από τα πρώτα πράγματα που έκανε ο Μπαράκ Ομπάμα, μετά την άφιξή του στην Ουάσιγκτον, ήταν να αναζητήσει τις συμβουλές πρώην προέδρων των ΗΠΑ, συμπεριλαμβανομένου και του Τζορτζ Μπους του πρεσβυτέρου. Καθώς ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος (γνωστός και με το αρχικό του: W) ετοιμαζόταν να εγκαταλείψει την πρωτεύουσα, ένα από τα τελευταία πράγματα που έκανε ήταν να εξηγήσει γιατί ουδέποτε αναζήτησε τη συμβουλή του πρώην προέδρου πατέρα του, ακόμη και σε ζητήματα, τα οποία ο Μπους ο πρεσβύτερος γνωρίζει πολύ καλά, όπως το Ιράκ και ο Σαντάμ.

Όταν ο σχολιαστής και παρουσιαστής των ειδήσεων του συντηρητικού δικτύου Fox, Μπριτ Χιούμ, πραγματοποίησε την περασμένη εβδομάδα κοινή συνέντευξη των δύο προέδρων Μπους, τους ρώτησε αν ήταν αλήθεια ότι «η συζήτηση μεταξύ τους περιορίζεται σε οικογενειακά θέματα». «Ακούστε», απήντησε ο πάσχων από οιδιπόδειο σύνδρομο, Μπους ο νεότερος. «Το ενδιαφέρον είναι ότι ένας πρόεδρος διαθέτει πολλούς συμβούλους, αλλά το μόνο που δεν έχει ένας πρόεδρος είναι κάποιον να του προσφέρει πραγματική και άνευ όρων αγάπη. Σπάνια βρίσκεις ανθρώπους που θα σηκώσουν το τηλέφωνο για να σου πουν ότι σε αγαπάνε ή για να σου πουν απλά: Κουράγιο γιε μου!» Ισως, βέβαια, ο πρόεδρος Μπους δεν θα χρειαζόταν την ψυχολογική στήριξη του πατρός του, εάν δεν εφορμούσε τόσο απρόσεκτα στο μεσανατολικό καζάνι.

Όταν ο W. ομολογεί την ιδιαίτερα περίπλοκη σχέση που έχει με τον πατέρα του, μειώνοντας παράλληλα το κύρος ενός εμβριθούς

προέδρου, τον οποίο αντιμετωπίζει σαν τροφό, αντιλαμβάνεστε ότι παρά την προβλεπόμενη ανδροπρέπεια του προέδρου Μπους, έχουμε να κάνουμε με έναν πολύ ανασφαλές άνθρωπο.

Αυτό καθίσταται ολοφάνερο σε όποιον παρατηρήσει τον Μπους δίπλα στον Μπαράκ Ομπάμα, κατά τη διάρκεια της τελετής παράδοσης. Ο ένας μοιάζει μικρός και ασήμαντος, παρά τις διαβεβαιώσεις του περί του αντιθέτου, ενώ ο άλλος γιγαντώνεται και αποκτά ολοένα και μεγαλύτερο κύρος, γεμίζοντας τους Αμερικανούς με προσδοκίες και ελπίδα, παρότι επαναλαμβάνει συνεχώς ότι δεν πρέπει να περιμένουμε πολλά. Ακόμη και η προσεκτική στάση του Ομπάμα -είδος σε μεγάλη ανεπάρκεια στον Λευκό Οίκο των τελευταίων ετών- γεμίζει τους ακροατές του με ελπίδα.

Ο W. ζει στη σκιά του πατέρα του, ενώ ο Ομπάμα ζει στη σκιά της πατρικής απουσίας. Η προεδρία του W. που διακρίθηκε από αδιαφορία για τις συνταγματικές, οικονομικές και περιβαλλοντικές επιταγές, ήταν συνυφασμένη -και φορτωμένη- με τα ψυχολογικά σύνδρομα ενός ασφυκτιώντος και χαϊδεμένου γιου.

Ο απερχόμενος και ο εισερχόμενος πρόεδρος είναι διαμετρικά αντίθετοι χαρακτήρες. Ο ένας θυμίζει παρωδία λιγομίλητου πιστολά

της Αγρίας Δύσης, που απεχθάνεται τις αφηρημένες έννοιες και ο άλλος, ένα σύνθετο, μορφωμένο καθηγητή, που θα φθάσει σε απόφαση μόνο αφού την έχει εξετάσει υπό κάθε γωνία της. Ο W. διέθετε ανοσία στην αμφιβολία, την οποία φοβόταν όσο τίποτα. (Η φοβία του αυτή τον οδήγησε σε παραχάραξη των αποδείξεων για την ύπαρξη ιρακινού πυρηνικού και βιολογικού προγράμματος). Ο Ομπάμα λατρεύει τις αμφιβολίες, που οδηγούν σε γόνιμη ανταλλαγή απόψεων.

«Ισως να μην συμφωνείτε με τις σκληρές αποφάσεις που έλαβα, αλλά ελπίζω να συμφωνήσετε ότι όφειλα να πάρω τέτοιες αποφάσεις», είπε στα τέλη της περασμένης εβδομάδας ο πρόεδρος Μπους. Ε, λοιπόν, όχι! Οι αποφάσεις του υπήρξαν, στην πλειονότητά τους, καταστροφικές. Ο Μπους θεωρεί ότι είναι ο «Ανθρώπος των Αποφάσεων», ενώ ο Ομπάμα φιλοδοξεί να γίνει ο «Συγκεντρωτικός Ηγέτης».

Ο W., ο Τσένεϊ και ο Ράμφελτ λάτρευαν να κάνουν εχθρούς, ελπίζοντας ότι η εξάπλωση του αντι-αμερικανικού μίσους στον κόσμο, θα συσπείρωνε τους Αμερικανούς στο ρεπουμπλικανικό άρμα. Τι στάση θα υιοθετήσει άραγε ο Ομπάμα; Προς στιγμήν, η ανακούφιση είναι τεράστια, που ένας περίπλοκος και αναλυτικός νους εισέρχεται στον Λευκό Οίκο. Ας αρκεστούμε σ' αυτό.

